

71 — Замѣч. Отъ количествени-тъ само *единъ* и два иматъ три-тъ рода: *единъ* (едного, одному), *една*, *едно*; *два*, *два*, *два*. Други-тъ, *три*, *четри*, и прч. иматъ едно окончаніе и за три-тъ рода. Два приема членъ *та*, а два и *два*, *тъ*.

72 — Притяжателни-тъ ни показватъ и назначаватъ едно принадлежительно понятіе на предмети-тъ; като: *Господиновъ пръстенъ*, *вълскій ревъ*. *Пръстенъ* на кого? на Господина; *ревъ*, на кого? на вълкъ-тъ

73 — Както притяжателни-тъ на *ий* нѣматъ усѣчено окончаніе, тъй и на *овъ* нѣматъ пълно: *селскій*, *овчій*, *Петровъ*, *Стояновъ*.

За допълненіе-то на *сжществителни-тъ* и на *прилагателни-тъ* и *тлъхно-то* *сзласіе*.

74 — *Думи-тъ*: *милніе-то*, *успѣха-тъ*, *достоевъ*, *готова*, сами по себе не ни даватъ пълно понятіе; но, ако кажемъ: *милніе-то* на *учители-тъ*, *успѣха-тъ* на *ученици-тъ*, *человѣкъ достоевъ* за награда, *жена готова* за кавга, *мысль-тъ* е пълна.

Думи-тъ които, съ една частица, допълватъ тъй *мысль-тъ* на *сжществителни-тъ* и на *прилагателни-тъ*, ся наричатъ допълненіе.

Забѣл. Отъ *прилагателни-тъ* само *качествени-тъ* приемятъ допълненіе — и то когато тѣ нѣматъ пълно понятіе отъ себе си.

75 — *Прилагателно-то* ся съгласява съ *сжществително-то* въ *родъ* и *число*, като: *добъръ чловѣкъ*, *благородна жена*; *добри чловѣци*, *благородни жени*.

76 — *Прилагателно-то* ся поставя съкоги преди *сжществително-то* — и най паче като има членъ